

— Ο Βασιλεὺς ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐλθοῦσης ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῶν Ἑρμοπολιτῶν ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μισαοῦλη. Τὴν ἡμέραν τῶν ἀποκαλυπτηρίων θὰ ὀρίσῃ προσεχῶς.

— Δαπάναις τοῦ δήμου Κερκύρας θ' ἀνεγερθῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μαν.ζάρου μεγαλοπρεπές μνημεῖον, ἐφ' οὗ θὰ τεθῇ καὶ ἡ προτομὴ τοῦ μελοποιῦ τοῦ Ἑθνικοῦ ὕμνου.

— Γενομένων τῶν ἀρχαιεστίων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς Ἑθνικῆς βιομηχανίας ἐξελέχθησαν πρόεδρος ὁ κ. Δεϊμέζης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀν. Χρηστομάνος, γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Χλωρὸς καὶ ταμίας ὁ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοιοῦτος κ. Γ. Ν. Πιλάθιος.

— Πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας ἐξελέχθη ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν κ. Νικηφόρος Καλογεράς.

— Ἐν Σύρῳ κατὰ τὴν θέσιν Μάλια, ἄνωθεν τῶν Ταλάντων, ἐξεχώσθη τάφος τῶν τελευταίων ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν σπλεγγί: χαλκῇ, δύο κεράμεια ἀγγεῖα βαρβαρίου τέχνης καὶ ὅσατι τινα. Τὰ εὐρεθέντα κατετέθησαν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τῶν Κυκλάδων.

— Κατεδαφισθέντος τοῦ τεύχους τοῦ ἐν Βώλῃ φρουρίου εὐρέθησαν ἐντεταχισμένοι ἐν αὐτῷ αἱ ἐπόμεναι μόνον ἀρχαιοτήτες. Κορμὸς ἀνδριάντος, οὗ τὸ πρόσθιον μέρος ὅλον εἶναι ἀποκεκρουσμένον, ἀνδ' ἄλγυρον τεθρασυμένον, ἐν ᾧ κορμὸς γυναικὸς, καὶ πλὴν τούτων μία στήλη.

— Ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τῶν ἵπποτῶν τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας ἐν Βερολίῳ κ. Ed. Zeller, ὁ δ' ἀργυροῦς εἰς τὸν κ. Φερδινάνδον Βέννερ, συγγραφεὰ ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας καὶ μελοποιῶν τῶν χορικῶν τραγωδιῶν τινῶν τοῦ Σοφοκλέους.

— Ἐν τῇ θέσει «Παιδόκαστορ» τοῦ χωρίου Ἐπίδου τοῦ δήμου Δύμης, ὑπάρχει ἀρχαῖον κτίριον ἀγνώστου ἐποχῆς καὶ χρονισμότητος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ χωρικοὶ ἐξήγον κατ' ἔτος λίθους, πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν οἰκιῶν των. Ἀφαιρεθέντων καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀρκετῶν λίθων τοῦ ἐρείπειου, εὐρέθησαν ὑπ' αὐτοὺς εὐάριθμοι ἐκ μαρμάρου κίονες καὶ λίθοι διαφόρων λελαξευμένοι. Ὁ ἀστυνόμος Δύμης διέταξε τὴν παῦσιν πάσης περαιτέρω ἀνασκαφῆς καὶ εἰδοποίησε τὴν Νομαρχίαν.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

Ἐξεδόθη τὸ δεύτερον φυλλάδιον σελ. 33 — 64 περιέχον τὰ ἄρθρα Ἀβουλία—Ἀγγλικὴ γραμματολογία καὶ πῖνακα διπλοῦν ἐν παραρτήματι ὑπὸ τὸν τίτλον ἄρθρα καὶ ἀνθοθεσίαι. Ἐκ τῶν ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ ἄρθρων ἀναγράφονται δύο τινα ὡς δείγματα τοῦ τρόπου καθ' ὃν περιληπτικῶς ἐκτίθενται :

Ἀβυδοίς, πόλις κατὰ τὰ παράλια τῆς μικρασιατικῆς Μυσίας ἐν τῷ στενωπῷ μέρει τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπέναντι τῆς Σηστοῦ. Ἡ πόλις ἀναφέρεται ἥδη ἐν τοῖς ὀμηρικοῖς ποιήμασιν ὡς κειμένη ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀσίου. Κατοικηθεῖσα ἔπειτα ὑπὸ θρακίων ἤκμασεν ἐξελλυνθεῖσα ὑπὸ Μιλησίων ἀποίκων. Ἐν Ἀβύδῳ ἐπεβάρυνε τῷ 480 π. Χ. ὁ Ξέρξης τὸν παμπληθῆ περσικὸν στρατὸν πρὸ τῆς εἰς τὴν Εὐρώπην διαβάσεως καὶ διέβη ἔπειτα τὸ στενόν, ὅπερ τότε εἶχε πλάτος 1300 περίπου μέτρων, ἐπὶ δύο παμμεγίστων γεφυρῶν αἰτίνες κατεσκευάσθησαν δι' ἐπτακοσίων περίπου πλοίων. Τῷ δὲ 411 π. Χ. συνεκροτήθη παρὰ τὴν πόλιν ταύτην, ἥτις εἶχεν ἀποστῆ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ναυμαχία, καθ' ἣν ὁ Ἀθηναϊκὸς στόλος ὑπὸ τὸν Θρασύβουλον καὶ Θράσυλον ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους ὑπὸ τὸν Κλέαρχον, μετ' ὀλίγον δ' ἐν δευτέρᾳ ναυμαχίᾳ ἐνίκηθησαν οἱ Πελοποννήσιοι καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου. Τῷ 201 π. Χ. ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου Γ' μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν, τῷ δὲ 188 π. Χ. ὑπετάχθη εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς βυζαντινῆς βασιλείας ἡ Ἀβυδοὺς ἐξηκολούθησε νὰ ἔχῃ ἱκανὴν σημασίαν διὰ τὴν στρατηγικὴν αὐτῆς θέσιν, καὶ πολλάκις ἐχρησίμευσεν ὡς σταθμὸς ἡ ἀρετηρία στόλων καὶ στρατευμάτων, τῷ δὲ 989 ἐπολιορκηθῆ ὑπὸ τοῦ Φωκᾶ ὡς καὶ τῷ 1093 ὑπὸ τοῦ Τζαχά. Ἀνῆκε δὲ κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους εἰς τὸ θέμα τὸ λεγόμενον τῷ Οὐζικίῳ, καὶ ἔτα ἔδρα μητροπόλεως. Καὶ μετὰ τὴν εἰς τοὺς Τούρκους ὑποδούλωσιν διετήρησε τὸ ὄνομα τῆς Ἀβύδου τὸ χωρίον τὸ κατέχον τὴν θέσιν αὐτῆς,

ἐν ᾧ σώζονται καὶ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἀβυδὸν, ἥς οἱ κάτοικοι ἐκαχίζοντο διὰ τὸ φιλήδονον αὐτῶν καὶ τὴν φλυαρίαν, ἀναφέρεται καὶ ὁ θρύλος περὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ ἐν τῇ πόλει οἰκούντος Λεάνδρου πρὸς τὴν ἐν Σηστῷ Ἱέρειαν Ἡρώ καὶ τὸ καθ' ἑκάστην νύκτα χάρει αὐτῆς διακολύμβημα τοῦ στενοῦ. Τοῦτο διήλθε κολυμβῶν, καίπερ ὃν σήμερον εὐρύτερον ἢ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ὁ μέγας Ἀγγλος ποιητὴς Βύρων.

Ἀγᾶς. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τουρκικῇ ἐσήμαινε τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, ἐν δὲ τῇ σημερινῇ γλῶσσῃ οὕτω προσαγορεύουσιν οὐ μόνον οἱ νεώτεροι ἀδελφοὶ τὸν πρεσβυτέρον, ἀλλὰ καὶ ὁ δούλος τὸν κύριον αὐτοῦ, ὁ ραγιάς τὸν Τούρκον δεσπότην. Ἐν γένει δ' εἶναι τιμητικὸς τίτλος τῶν ἐν ἀξιώματι ἀγραμμάτων Τούρκων, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ τίτλου ἐφένδη, ἀπονομομένου εἰς τοὺς γινώσκοντας τὴν γραφὴν. Πρὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Γιαντισάρων ὁ ἀνώτατος ἀγᾶς ἐν τῷ Ὁσμανικῷ κράτει ἦν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, ὁ Γιαντισέρι ἀγᾶς. Κατὰ χειρόγραφον συνταγμάτων περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως « ὁ Ἀγᾶς Γιαντισάρον (ὁ) ὁποῖος ἔναι εἰς μόνος, ἔναι ὁ νεγκαλείτερος παρὰ ὅλας τὰς τάξεις, τοὺς πρώτους ἀγᾶδες ». Νῦν ἐκ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ τουρκικοῦ κράτους τὸν τίτλον τοῦ ἀγᾶ φέρει μόνος ὁ ἀρχιεννοῦχος (Κισλάρ ἀγᾶς), ὁ ἐπόπτης τῶν ὁδολισκῶν καὶ ἀρχηγὸς τῶν μαζῶν εὐνοῦχων, ἐξ ὧν ἐκλέγεται οὗτος ἐν τῷ χαρεμίῳ τοῦ Σουλτάνου εἷνε ἰσότιμος πρὸς μέγαν βεζίρην.

ΤΟΥ ΚΟΥ Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

Ἀφ' οὗτου ἐπὶ ἀνῆλθεν ἐκ Γερμανίας, ἐξεδόθησαν τῶν Ἀπάντων οἱ Τόμοι ΙΕ' καὶ ΙΣΤ', ἱστορία τῶν ἀρχαίων πολιτευμάτων. — Τόμ. ΙΖ, ἐπιγραφικὴ μετὰ 17 λιθογρ. πινάκων. — Τόμ. ΙΗ, ἀρχαία τοπογραφία Ἀθηναίων καὶ ἀρχαιολ. πραγματεῖαι, τιμώμενοι ἑκατὸς Δραχ. 6. — Μετὰ ταχυδρομ. τελῶν 6.60

Εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» Γεωργίου Κασδόνη, παρ' ᾧ πάντες οἱ προηγούμενοι τόμοι τῶν Ἀπάντων Ραγκαβῆ ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευὴ 3 Φεβρουαρίου

Ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν εἰς τρίτην συζήτησιν πολλὰ νομοσχέδια, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας καὶ τὸ περὶ ἀδείας τῇ Κυβερνήτῃ πρὸς μετατροπὴν τῶν δανείων, ἐπελήφθη δὲ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐτελεῦτησεν ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀθηναίων Προκόπιος, ἐκηδεύθη δὲ τὴν Τρίτην μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἐπισημότητος. Ὁ θάνατος ἐγεννήθη ἐν χωρίῳ τινὶ τῶν Καλαθρότων τῷ 1812, ἐξεπαιδεύθη δ' ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ τῷ 1852 δωρίσθη ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας, ὁπότεν μετεκλήθη τῷ 1874 εἰς τὸν μητροπολιτικὸν τῶν Ἀθηναίων θρόνον.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας»

Ἐν Κεφαλληνίᾳ οὐδέποτε ἠκούσθη προφερομένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἡ λέξις *Λιμοκοιτόδρομος*. Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ λαὸς ἔλεγε, λέγει, καὶ θὰ λέγῃ ἴσως ἐπὶ πολὺ ἔτι, *Λιμοκουῖτοδρομος*. Ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὁ ὁποῖος εἶμαι νῦν ὑπερπεντηκοντοῦτης, τὴν λέξιν *Λιμοκουῖτοδρομος* ἀκούω πάντοτε, ἀπὸ τῆς παιδείας μου ἡλικίας, προφερομένην ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν μεταχειρίζομαι καὶ προφέρω καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος. Οἱ *Λιμοκοιτόδρομοι* λοιπὸν τῶν Ἀθηναίων εἶναι καὶ λέγονται ἐν Κεφαλληνίᾳ *Λιμοκουῖτοδρομοι*. — Ποία τώρα

της λέξεως αὐτῆς ἢ σύνθεσις ἀγνωσῶ, καὶ τοσοῦτο μάλλον, ὅσον τὸ πρῶτον συνθετικὸν μέρος αὐτῆς ἀπαντᾷ καὶ εἰς ἐτέρας λέξεις, ὅποιαι *Λιμόθερμη*, *Λιμοψέτρι* καὶ ἄλλας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ λέξις *λίμα* δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἔχη τὴν ἑνωίαν, τὴν ὁποίαν δύνατον νὰ ἔχη εἰς τὸ *Λιμοκοιτόρος* ἢ *Λιμοκοιτοῦρος*.

Διὰ τοῦτο φρονῶν ὅτι ἡ λέξις *Λιμοκοιτόρος* ἢ *Λιμοκοιτοῦρος* πρέπει νὰ μελετηθῇ καὶ ἐξετασθῇ ἀκριβέστερον καὶ πληρέστερον. Τοῦτο ἀπόκειται εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενους.

Ἐρ Ληξούριω, τῇ 25 Ἰανουαρίου 1889.

Σ. Α. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ.

Ὅσα λέγονται ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 681 Δελτίου τῆς Ἑστίας περὶ τῆς λέξεως «φρουστάδα» δὲν μοι φαίνονται ἀνεπίδεκτα ἀντιρρήσεως. Ἡ «φρουστάδα» οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸ ἰταλικὸν *frustata*, ἄλλως τε καὶ διότι δὲν πρόκειται περὶ μαστιγώσεως. Τὸ «φρουστάδα» εἶνε ἀντὶ τοῦ προστάδα τροπῇ τοῦ π εἰς φ. Γινώσκετε δὲ ὅτι τὸ προστάς ἀπαντᾷ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ *χαμαιεῦνη*, ἀκριβῶς δὲ τὸ «φρουστάδα» αὐταύτην ἔχει νῦν σημασίαν.

Ἐρ Τερρῆσῃ 26 Ἰανουαρίου 1889

Εἰς Ἀναγνώστης τῆς Ἑστίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Ι. Π. ἐνταῦθα. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ δημῶδους ἐπιτυχῆς, διὰ τοῦτο καὶ δημοσιεύεται. Εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν καὶ ἄλλα πρὸς δημοσίευσιν. Τὸ ἄλλο ἀτυχὲς ἀκατάλληλον διὰ τὴν Ἑστίαν χωλαίνει τὴν στιχογραφίαν, πενιχρότατον ἄλλως κατὰ τὴν ἔμπνευσιν.

Γεώργιον ἐνταῦθα. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ φιλοξενήσωμεν τοὺς στιχογράφους ἐν τῇ Ἑστίᾳ. Δὲν στεροῦνται τρυφερότητος καὶ ποιᾷς τινος χάριτος, ἀλλὰ προδίδουσιν ἀπειρίαν ἔτι περὶ τὸ στιχογραφεῖν. Γυμνασθετε ἀκόμη, μὴ βιάζεσθε τόσον νὰ δημοσιεύσητε ἔργα διὰ τὰ ὅποια θὰ μετανοήτε καὶ σεῖς βραδύτερον.

κ. Π. Θ. Τρίπολιν. Ἡ θλάσις τοῦ ἐπισκεπτηρίου κατὰ τὸ ἄκρον σημαίνει ὅτι ἐκόμενον αὐτὸ ἐπισκεπτής αὐτοπροσώπως. Συνήθως θλάσις εἰς τὴν μίαν γωνίαν δηλοῖ ὅτι τὸ ἐπισκεπτήριον ἀφίεται χάριν ἑνὸς τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, δύο δὲ ἢ τρεῖς θλάσεις ὅτι ἀφίεται διὰ δύο ἢ τρεῖς. Ὅθεν οἱ γνῶριμοι οἰκογενεῖς τινος ἐπισκεπτόμενοι καὶ μὴ εὐρίσκοντες τίνα ἐν τῷ οἴκῳ καταλείπουν τὸς ἐπισκεπτήρια, ὅσα τὰ ἐνήλικα μέλη τῆς οἰκογενείας, θλῶσι δὲ ταῦτα κατὰ τὴν γωνίαν. Τὴν πολυτέλειαν δὲ ταύτην ἀποφεύγουσιν ἀφίοντες ἐν μόνον δι' ὅλους γενικῶς καὶ πρὸς τοῦτο θλῶσιν αὐτὸ κατὰ μήκος εἰς τὸ ἕτερον τῶν ἄκρων. Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο ἀπαντῶμεν ὅτι ἐδημοσιεύθη ἡδὴ ἀλλοχού.

Συνδρομητῇ. Ἡ ἄξις τοῦ ἐξορυχθέντος χρυσοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπολογίζεται εἰς 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

κ. Ι. Δ. Μ. Ἀσθενέστατον στιχογράφημα. Ἀφήσετε τὰ μέγала καὶ δύσκολα καὶ δοκιμάσατε ἀπλούστερα.

κ. Ν. Β. Τρίκαλα. 1) Ὁ τρίτος τόμος τῆς ἱστορίας, ὁσονοῦτω ἐκδιδόμενος, θέλει σᾶς ἀποσταλῇ ἅμα τῇ ἐκδόσει. — 2) Οὐδεμίαν γνωρίζομεν γαλλιστὴ ἐκδοθεῖσαν. Ἐλληνιστὴ συνεγράφη τοιαύτη ὑπὸ τοῦ κ. Μητᾶ Χαμουδοπούλου. Τιμᾶται δραχ. 25, ἀλλ' ἐκ τοῦ βιβλίου ἐλλείπει μικρὸν μέρος εἰς τὸ τέλος.

Δεσποινίδι Χ. Κ. Πολιν. Τὸ ἀλεξιβρόχιον πιθανῶς ἐφευρέθη ἐν Κίνα, ὅπου βρέχει τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔτους. Ἰστορικῶς ὅμως οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ τόπος τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ εἶνε ὠρίστως.

Συνδρομητῇ τῆς Ἑστίας. Φύλλ. 547 τοῦ ἔτους 1886. Τίτλος τοῦ ἀρθροῦ: Ἀδρατοὶ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλαχού δὲν θὰ εὕρητε ὅτι ζητεῖται οὐδὲν ὑπάρχει σχετικόν.

κ. Κ. Α. Λάρισα. Ἐλήφθησαν ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

κ. Σ. Μπ. Λευκάδα. Ἐλήφθησαν.

κ. Δελ. Κέρκυρα. Ἐλήφθησαν.

κ. Μ. Θ. Τρ. Ἐστάλησαν ὑμῖν. Αἱ «Ψυχώσεις» τοῦ κ. Σ. Ἀπ. τιμῶνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 6.

κ. Ν. Μ. Μ. Τρίπολιν. Ἐλήφθησαν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

κκ. Χ. Δ. Λάρισα. — Ν. Τσ. Λεωνίδιον. — Α. Στ. καὶ Φ. Μετ. Κέρκυρα. Ἐλήφθησαν.

Κας Κας Ζ. Α. Κεφαλληνίαν. — Χ. Γ. Β. Βῶλον. Ἐλήφθησαν.

κ. Η. Τ. Ληξούριον. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθῇ ἐν προσεχεῖ φύλλῳ.

κ. Π. Μ. ἐνταῦθα. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ στίχου: Ὡς τὸ περιβόλι τοῦ Ἐρωτος τὸ λουλουδοστρωμένο κατὰδὸλος γίνεται ἡ στιχογραφικὴ ἀπειρία, προσεπιμαρτυροῦσι δὲ πλεῖστον ἄλλοι στίχοι πλήρεις χαρμωδιῶν. Ἡ ἰδέα δὲν ἦτο κακὴ, ἀλλὰ κατεστράφη καὶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πολυλογωτάτης καὶ διὰ τῆς μακαρονικῆς γλώσσης καὶ διὰ τῆς στιχογραφίας. Γυμνάσατε πρὸ παντός τὸ αὐτίσας διὰ τῆς μεγαλοφώνου ἀναγνώσεως καλῶν ποιημάτων.

κ. Γ. Ι. Α. Ἀδριανούπολιν. — Οὔτε νόμισμα, οὔτε ἄλλη τις ἀσφαλὴς μαρτυρία σώζεται, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις ἐκαλεῖτο πρὸ τοῦ Ἀδριανου Ὀρεστιάς. Καίτοι ῥητὴς ὁ *Lampridius* (ἐν βίῳ Ἑλαιογάλου 7) ταῦτιζει τὴν Ἀδρ. τῇ Ὀρεστίᾳ ἢ Ἰοδρητῷ, καὶ τινες τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων κατὰ τὴν κακὴν τῶν χρόνων ἐκείνων συνήθειαν πρὸς ἀπορύτην τοῦ κοινοῦ κατ' αὐτοὺς καὶ τετρισμένο ὀνόματος Ἀδριανουπόλεως βαπτίζουσι τὴν πόλιν ταύτην Ὀρεστιάδα (οἷον Νικηφόρος ὁ Γρηγορᾶς πολλαχοῦ τῆς ἱστορίας του, ὁ Ζωναρᾶς καὶ ὁ Τρέτζης ἐν Χιλιάσι) ὅμως ταῦτα οὐδένα πείθουσιν ὅτι οὕτως ἀληθῶς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ Ἀδριανούπολις. Ἰσως δὲ παρέλαβον οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐξ ἀμαθοῦς συγχύσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως μετὰ τῆς Ὀρεστιάδος, τῆς χώρας τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ Ἠπειρωτικοῦ ἔθνους τῶν Ὀρεστών. Τινὲς τῶν νεωτέρων γεωγράφων εἰκάζουσιν ὅτι εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανου ἔλαβεν ἀπὸ τούτου τὸ ὄνομα ἡ παλαιότερα Θρακικὴ πόλις Οὐσκουνδράμα. Ἄλλοι ὅμως πιθανώτερον ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο παρὰ τὴν Φιλισπούπολιν.

Συνδρομητῇ. Πιθανώτατα ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου.

κ. Π. Ν. Π. Ναύπλιον. Ἐλήφθησαν. Ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἀπαντῶμεν προθύμως ἐφ' ὅσον εἰναι ἡμῖν τοῦτο δυνατόν εἰς τὰς ὑποβαλλόμενας ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας.

κ. Δ. Α. Ληξούριον. Ἐλήφθησαν. Σας εὐχαριστοῦμεν.

κ. Ι. Γ. Φ. Σύρον. Τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν, ἀπευθυνομένην κατὰ λάθος ἰσως πρὸς τὴν διεύθυνσιν, τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἑστίας, παρεδώκαμεν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας.

Κον. Ἀνθ. Ν. Ζ. Ἀλεξάνδρειαν. Ῥωμ. Ἐπληρώθησαν συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόδειξιν φρ. 20 καὶ οὐχὶ 25.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

3 Φεβρουαρίου 1889

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Τῶν	6,000,000	τῶν 6%	Δρ. ν.	90.50
"	26,000,000	" 6	" "	507.—
"	10,000,000	" 6	" "	252.—
"	60,000,000	" 6	" "	614.—
"	120,000,000	" 5	" "	554.—
"	170,000,000	" 5	" "	553.50
Κτηματικά Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς				
τῶν 60,000,000 μετὰ λαχείου φρ.				510.—

Μετοχαὶ Τραπεζῶν.

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4,175.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	" "	234.50
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίσσεως	" "	83.75
Προνομ. Τράπεζα Ἠπειρωθεσσαλ.	" "	225.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν.

Ἑταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου	" "	141.75
Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	" "	416.—
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου	" "	129.—
Σιδηρ. Πειρ. - Ἀθηνῶν - Πελοπον.	" "	173.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	" "	134.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	" "	24.90
Λίρα Ὀθωμανικὴ	" "	28.40

Συναλλάγματα

Ἐπὶ Λονδίνου 3μην. Τραπεζικόν	" "	31.20
Ἐπὶ " " Chèque	" "	31.40
Ἐπὶ Παρισίων	" "	1.24
Ἐπὶ Αὐστρίας	" "	2.62